

מיכתב פרס

אגדת שלושת הדובים

קריאת כיוון מההתיישבות העובדת. גם שם, כפי הנראה, עוד לא פתרו את כל הבעיות. (6/73), כמו שאני מכירה אותה, היא קיבוצניקית גיזעית.

„אני בת 31, גרושה, פלוס שלושה דובים מקסימים. אחד גדול, בן 9. אחת לא גדולה ולא קטנה, בת 8. ואחד בן 6. לא, אינני זזה ואינני גרה ביער, אלא קיבוץ חמוד ואוהבת אותו 10,000.

„השכל? האינטליגנציה?

„נו, לא הייתי אומרת שהיתה לי יד בהמצאת מטוס ה„כפיר“ שלנו, אך גם לא נשארת בתחום השכלתו של המקק שבפינה. גובהי 165 ס"מ, שיער קצוץ, שממנה ואמא שלי נורא מחבבת אותי.

„איך אני רוצה אותך? !? ! יפה, עם מכונית, כי אוטובוסים בקושי מגיעים למקום שבו אני גרה. במחשבה שנייה, אולי בעצם מוטב כך. כך נוכל להגיע יותר מהר לרבות. אני רוצה אותך עם כיוון-מחשבות חופשי ביותר. וצוחק ומישׁ תולל. רציני וגם שובב אמיתי.“

***

מיכתב-פרס השבוע — ובכל שבוע — מזכה את שולחו בשי: מערכת תכשירי יופי מתוצרת חברת הדס בשווי של 150 ל"י. הפרטים לזוכים, גם לאלה שטרם קיבלו אותם, יישלחו בדואר.

צה"ל קורא לך, חכובה, או אל התמהר מהי. מרגישה שהקצין הזה לחוץ.

***

נשמה של קיבוצניקית

בחור בן 19, עירוני שמתמלא עצב כשחחול מילל ולא יכול להירדם אם הירעש חזק מדי, אך מאידך גם לא מסוגל להיות בשקט מוחלט הוא (3/73). הוא בוגר-תיכון העומד להיכנס בעוד שלושה חודשים לעתודה האקדמאית. ואז בטח יצטרפו להגביה שם את השער. כי הוא מיתמר לגובה של 190 ס"מ, אותם הוא מנצל ביעילות למישחק כדורסל. זה לא מספיק? רוצה פרטים נוספים? בבקשה: „אוהב מאוד לצייר, לקרוא, לנהוג וי לאכול (77 ק"ג). שונא לישון הרבה וי אלבזו זמן בהרצאה מייגעת. שונא את אלכס גלעדי ומעדיף את תיאורי מישחקי הכדורסל של ג'ורג' הוד. מתעניין בכל מה שקורה בארץ ובעולם, ומעדיף מבנות המין היפה את הקיבוצניקיות, אבל רק את אלה שאינן חשות בו כלפי העירוניים.“

אפילו אם אינך קיבוצניקית, יש לך עוד סיכויים אצלו. „אם תמצא בהורה זני רונית מתוקה השואפת להביט למעלה וי לראות את עיני הירוקות, ויש לה נשמה של קיבוצניקית — אז בבקשה.“

***

טיול אינטליגנטי מעמיק

אם הפיתוח הוחלל אינך מפחיד אותך ולמרות הכל לא ויתרת על הטיול הר מתוכנן הקייץ לחו"ל, חכה. יכול להיות שהתה לך טרמפסיטית. (4/73) מעוניינת בטיול לחו"ל, אבל לא סתם טיול, אלא „טיול מיוחד.“ זאת אומרת „לא תרופצות בין נמלים וארצות, אלא הרישה לאורך ולרחב בארץ אחת, מכסימום שתיים. זו אינה הצעה בנוסח „מחפשת בן-זוג לטיול באירופה...“ אלא פנייה לנסות לארגן יחד טיול אינטליגנטי מעמיק, אך יחד עם זאת מהנה. כדי להימנע מהפתעות, כדאי ראשית-לל לארגן טיול או שניים בארץ.“

מי שהלעיון הזה קוסם לו מתבקש לציין פרטים, כמו גיל, תקציב ורישיון-נהיגה. בינלאומי, כמובן.

***

מקבלת כמה פניות מצד אלה שמיכי תביהם פורסמו במדור ותיבת-הדואר שלהם נשארה ריקה. אחד כזה הוא (3/67), ה סטודנט בן 23 שחיפש בסך הכל נח מדה אחת שתוציא מקליפתו השמרנית נראה שהיטוי האחרון הזה מרתיע. עובי דה: „עד היום לא קיבלתי אפילו מיכתב אחד. האם זה ביגלל טעות שבמעט ה מישלוח, או באמת אני צריך לפנות לאיזו חברת-ניסעות, כדי לחפש את בחירת ליבי בחו"ל?“

הוא לא היחיד. שמתו כבר לב שיש כנראה שמיכתביהם מושכים תשובות כמו אור לפרפרים. אחרים, בעלי אותם נתונים בדיוק, אינם זוכים אפילו לתשובה בודדת אחת. זה עניין של ניסוח, כנראה. אני לא התחייבתי אף פעם שכל מיכתב שיתפרסם יזכה בתשובה. כל מה שאני יכולה לעשות זה רק לפרסם, ובמקרים הנראים לי, גם

אדם באשר הוא אדם. הכבוד לזולת הוא תנאי בל יעבור ליצירת קשרים משמעי תיים בין אנשים. איזו זכות טוען מר 1/67, כי, מה שנשאר אחר-כך מתחיל במירוץ הפרטי שלו, ומגיע כנראה בסוף לליגה ב' ? האם הציע ידידי הנכבד משהו מעצמו לתיתו לזולתו ?

„מלא הוא טרוניות ותביעות כרימון ל בנות-ישראל החינניות שתשעשענה אותו ותקדנה טביבו, תהינה מלאות-חיים, תשובבנה את ליבו, תהינה מלאות הבנה כלפיו וכו'. באיזו זכות? אני רואה את עצמי כנמנית עם „ליגה ב'“ ומאיך אני מתימרת להיות כליל השלימות. אני סבור רה שהטיגנון המוצג ע"ידי הכותבים ל מדור צריך להשתנות: כדי לקשור קשר רים צריך לדעת לתת, ולא רק לקבל. אני מוכנה לתת יחס אנושי, כבוד לזולת, שיחמתיחיים וגילויילב לכל פרטנר שיש בו עדינותנפש ואהבת-חיים. ובכך טגי.“

***

קצין לחוץ

מוכרחה לתרום משהו למאמץ הביטחוני.

שירות-המילואים השבועי שלי יהיה הפעם (2/73), שהוא מסכן גדול במילים. כל מה שהוא מוכן לגלות על עצמו הוא: „אני קצין צה"ל, נשוי, העומד לפני גירושין. נחשב כתולעת-ספרים. אוהב את הבריות ביכלל ואת הנשים עד גיל 35 בפרט. בתנאי, שאפשר יהיה גם לשוחח איתן על כל נושא שבעולם, אפילו על ארכיאולוגיה, תנ"ך, סיפורת ובני-אדם.“

„אני סטודנטית בת 23, היא ממשיכה וכותבת, „שהיה לי הכבוד והעונג לבלות ערב בחברתו של אחד ממייסדי המדור (1/67) הנכבד. אודה כי נהניתי בחברתו וטבורתי שגם הוא לא טבל בחברתי. אינני מחפשת אנשים כליילי-שלימות. אני שים מטבע ברייתם שונים הם איש מרעהו הן מבחינת תכונותיהם והן מבחינת שיטתי החתנינותם. ברם, לדעתי, יש לכבד כל

בתוך קהל של 7000 איש באיטליה, באחת מהופעותיו של דמיס רוסוס — שהיו, אגב, סכנה לאוזניים — היא בלטה מראשה ומעלה, מה שנכון, נכון. ראש כזה לא רואים כל יום. שיער קצוץ בתיספורת נעריית, שאפילו נערים כבר לא מרשים כזאת לעצמם. בלונד מסנוור. בקיצור: חגיגה לעיניים.

הדבר הזה נראה כמו ייבוא מאה אחוז. רק באירופה מעיזות נערות ל הפקיד את שיערו לספרים ולהסתכן בכך שאם העונה הבאה תהיה באופנה השיער הגולשי, הן תחמצנה אותה לגמרי, אבל במבט שני, היה משהו מוכר בפנים האלה. מקומי, נו, וכמובן זאת היתה מירי וייטברג, הדוגמנית, שאחרי היעדרות ממושכת חזרה לארץ עם ראש חדש. עכשיו, כשהיא תינת דוגמא חיה, אני בטוחה שידיהם של הספרים יהיו מלאות עבודה. אני בעצמי כבר רצה להזמין תור.

להמליץ, אבל לא צריך להתיימש. פשוט כדאי, לפעמים, לנקוט יוזמה. במדור זה מתפרסמות, ברוך-השם, די פניות של נעי רות ונשים. התחילו לחזר אחריהן, במקום להמתין שיפנו אליכם, אם אתם, כמו (3/67). מעדיפים דווקא שיחזרו אחריכם, זב"שכט.

***

גישה בריאה לחיים

(5/73) הוא בן 25, רווק, המתגורר בדירה שכורה בירושלים. למה? מפני שהוא סטודנט למדעי-החיים עם הופעה נאה. האדייאה הנשית שלו היא יצור-אנוש שוה-ערך, השומר על הדדיות ומגלה חום, רגישות, כנות ואחריות, גישה בריאה וי אינטימית לחיים. הוא עצמו מעריך גם פתיחות לאמנות, מדע ופילוסופיה, וכן חוש ליופי, גאונה שהיא במקומה והופעה נאה.

תכשירי יופי ואיפור

